

Zarándokok a volt fogolytáboroknál (Barcaföldvár) 2016.10.22.

Szerző Administrator
2016. október 24.

2016. október 25., kedd, Emlékeztet Nagy János, Ungvári Barna András és Benkő Levente Minekutána október közepén Magyarországról a felsőszolcai Megbékélésért Polgári Szövetség szervezésében egy autóbussznyi zarándok látogatta meg a barcaföldvári fogolytábor utolsó tömegsírja helyén kialakított emlékkertet, szombaton egy vonatnyi zarándok érkezett oda és Lügetre a Magyarországi Németek Pécs-Baranyai Köre, közismertebb nevén a Pécsi Német Kör szervezésében.

Szovjetunióba hurcolt foglyok és kényszermunkások emlékévének (röviden Gulag-emlékévé) rendezvényei keretében a Pécsi Német Kör történelmi zarándokutat szervezett Romániában október 21. és 25. között.

A civil egyesület korábban is szervezett kisebb létszámú Kárpát-medencei, illetve volt szovjetunióbeli zarándoklatokat, megemlékezéseket, amelyek alkalmával az 1944 őszétől kezdődően a szovjet kényszermunkatáborokba hurcolt több százezer magyar és német katona, valamint civil kálváriájának helyszíneit, az elhunytak temetőit keresték fel, illetve igyekeztek azonosítani. Egy ötvenfős csoport néhány éve már járt Romániában, akkor a nagyenyedi, a nagydisznódi és a barcaföldvári fogolytáborok helyszínét, illetve a fogolytemetőket keresték fel, és meglátogatták a hídvégi Fogoly-emlékszobát.

A mostani zarándoklaton MÁV-különvonattal érkezett egy több mint 200 fős csoport pénteken Aradra, ahol helyi előjárókkal, Gulag-túlélőkkel találkoztak, és emlékmisén vettek részt. Szombaton Nagyszebenbe, majd Brassóba látogatott a csoport. Onnan különjáratú buszokkal érkeztek Barcaföldvára.

A földvári emlékműnél annak kezdeményezője, Ungvári Barna András volt hídvégi, jelenleg uzoni református lelkipásztor és Nagy János hídvégi lelkész fogadta a zarándokokat, majd Benkő Levente történész, újságíró a zarándoklat erdélyi szervezője köszöntöje után megemlékező istentiszteletet tartottak. Ungvári Barna András Ézsaiás prófétától kölcsönzött ígét (41:10) magyarázott. Kifejtette, a zsidó nép a babiloni fogságban volt, elhagyottan és reményvesztetten. Hasonlóképpen a földvári 2-es számú fogolytáborban sínylődő magyarok egy része először nem is tudta, hová viszik, de aztán megtapasztalták mindannyian, hogy mit jelen ez az internálás. A biztatásra szüksége volt a foglyoknak, de szüksége volt a hozzátartozóknak is. Nem volt könnyű látni a sok halottat, s arra gondolni, hogy vajon nem én leszek-e a következő, nem volt könnyű arra gondolni, hogy vajon látom-e még a férjem, lesz-e, aki a gyermekeink kezét megfogja... Isten Igéje nagy jelentőséggel bírt, Ézsaiással együtt tudták vallani, hogy „ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok az Istened”. Igen, azok a foglyok, akik tudták abban a szörnyű időben is, hogy nekik Istenük van, a sok megaláztatást, a nyomorúságot Rá tekintve tudták elhordozni. Igen, Ő volt az, aki erőt adott a fogolytáborban levőknek a szenvedések elhordozásában, Ő volt az, aki vigasztalta a halott foglyoknak a hozzátartozóit, Ő volt az, aki biztatta a túlélőket, hogy érdemes küzdeni, érdemes a harcot tovább folytatni, mert „megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak”.

Nagy János imát mondott és megáldotta a jelenlevőket. Matkovits-Kretz Eleonóra, a Pécsi Német Kör elnöke emlékezett az itt átélt szörnyűségekre, a cserkészcsapat tisztelt, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet vegyes kara Benkő Tímea tanár vezetésével kórusműveket adott elő, majd elhelyezték a megemlékezés koszorúit és gyertyáit.

A Barcaföldváról Lügetre látogató zarándokokat Nistor Boricean, Szászmogorós község polgármestere köszöntötte. 1945 januárjában, amikor nagyon megtelt a földvári fogolytábor, Lügetre is vittek át foglyokat, így ott alegység jött létre. Az ottani szörnyűségekről évekkel ezelőtt hiteles tanúbizonyságot tett az akkori krizbai evangélikus lelkipásztor özvegye, Máthé Jánosné Tóthpál Karola. Nagy János a Zsoltárok könyvéből választott ígét (56:2-4) magyarázva hangsúlyozta, akkor is szükség volt, ma is szükség van Isten könyörületére, akkor is, ma is halandó támad halandóra, nyomorgatja egymást. A polgármester és Matkovits-Kretz Eleonóra leleplezte a 79 elhunyt magyar fogoly emlékére állított sírkövet, amelynek felirata: „Itt nyugszanak a lügeti fogolytáborban 1945-ben elhunyt magyar foglyok. Emlékük legyen áldott!” A lelkipásztorok megáldották-szentelték az emlékművet, majd a teológia kórusának szívhez szóló dallamai mellett helyezték el itt is a kegyelet koszorúit, gyertyáit. Benkő Levente megköszönte a polgármester támogatását.

A lügeti kultúrotthonban tartott szeretetvendégség után Hídvégen megtekintették a Fogoly-emlékszobát, majd visszautaztak Brassóba, ahonnan vonattal folytatták az utat.

A zarándokok vasárnap délelőtt Foksányban a volt fogolytábornál, majd délután Jászvásárban a német katonai temetőben róták le kegyeletüket az elhunyt magyar és német foglyok emléke előtt. 1944 őszétől kezdődően Foksányban működött Kelet-Közép-Európa egyik legnagyobb, szovjet ellenőrzés alatt álló fogolytábora, Jászvásár volt az egyik legfontosabb átrakóállomás.

A zarándokok terv szerint tegnap Kolozsváron a Házson-gárdi temetőben az 1944 októberében Kolozsvárról elhurcolt 5000 magyar civil férfi tisztele-tére 2014-ben állított emléktáblánál, valamint a katonai temetőben emlékeztek, ezt követően a Sapientia – Erdélyi Magyar Tudományegyetemen meglátogatták a nemrég megnyílt Gulag-Gupvi emlékkiállítás és emlékkonferencián vettek részt. (SZ. A.)